No. 128. DONDERDAG 25 OCTOBER. 1860

ZEVEN EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30, buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel meer ƒ »-15, behalve ƒ »-35 zegelregt.

De COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie Drenthe doet te weten, dat in 1861 binnen Haarlam door de Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid zal worden gehouden, *eene algemeene Nationale tentoonstelling van Nijverheid*, van welke tentoonstelling een programma aan elk der gemeentebesturen in deze provincie is toegezonden en daar, voor een ieder ter inzage beschikbaar is.

Assen den 12 October 1860.

De Commissaris des Konings, voornoemd.
DE VOS VAN STEENWIJK.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

25 October.

Z. M. Koning *Franciscus* II, die thans op de grenzen van zijn rijk staat, wordt filosoof.

Zoo heeft hij dezer dagen eene circulaire aan de Europesche hoven gezonden, waarin hij tracht te bewijzen, dat alle troonen worden ondermijnd.

Een wonderlijke Kroondrager!

Geheel Europa heeft hem jaren lang toegeroepen: „pas op, uw troon zal vallen. Gij zelf ondergraaft dien, geholpen door uwe even verblinde raadslieden.” Zelfs de *Drentsche Courant* voegde hare zwakke stem bij die welke zich uit Noord en Zuid, uit Oost en West lieten hooren, maar vergeefs.

De trotsche Vorst uit het geslacht der Bourbons luisterde niet. Nu, verjaagd tot op de uiterste grenzen van zijn land, treedt hij op als boetprediker voor Europa en roept den Monarchen toe: „'t gaat u eens als mij, als gij de plak niet met nog meer kracht hanteert, dan ik gedaan heb!”

Stok-doof en stekeblind is de jonge Vorst en het gebulder van het geschut, dat hem uit zijne hoofdstad joeg, de Alpenjagers, die op de hoogten van den Volturno manoeuvreren — hij hoorde het niet en ziet ze niet!

En de plak, die hem werd ontnomen — wie zal zoo dwaas zijn die op te nemen?

Z. M. Koning *Victor Emmanuel* maakte nog 40 bataillons nationale garde *mobiel* en op 28 e.k. hoopt hij, bij welwezen, te Napels te zijn.

De stemming voor de „aanhechting” in de beide Sicilien, gaat Z. M. zeer naar den zin.

Cavour eischt, dat de gevangen genomen Napelsche soldaten niet worden losgelaten, vóór de Pausselijke Regering de vreemde troepen afdankt.

Frankrijk wil de blokkade van de haven van Gaeta niet erkennen en zal die zelfs beletten.

Spanje en Portugal schijnen het plan te hebben, om hunne gezanten te Turijn terug te roepen. Als Koning *Victor Emmanuel* er tijd toe had, zou hij dat aan de Gouvernementen dier Rijken kwalijk nemen.

Lord *Russell* zou in eene nota aan Rusland het *stellige* regt van Oostenrijk op Venetie hebben erkend, 't welk zeggen wil: „volgens strikt regt, komt Venetie u toe, maar in de tegenwoordige omstandigheden . . . .

„Heeft Baron *von Hubner*, die Keizer *Napoleon* moest voorbereiden op eene oorlogsverklaring van Oostenrijk aan Sardinie, al antwoord van den Franschen Monarch?” vraagt welligt de een of andere onzer lezers.

Wij weten het niet, maar men verzekert, dat Koning *Victor Emmanuel*, vóór hij op reis ging naar Napels, aan Keizer *Napoleon* liet vragen: „wat zegt gij van mijne plannen?”

Deze antwoordde niet op die belangrijke vraag per telegraaf, want Europa heeft duizend ooren, maar riep den heer *Nigra*, den vertrouwde des Konings en gaf hem een mondelijk antwoord.

En dat luidde?

Ja lezers, indien gij meent wat velen gelooven, dat Keizer *Napoleon* namelijk met Zijne Sardinische Majesteit en deze met *Garribaldi*, een militair-politiek tooneelstuk ontwierpen en gezamenlijk uitvoeren, dan zult gij met hen denken, dat Keizer *Napoleon* zeide: „voorwaarts, altijd voorwaarts! en als gij het te benaauwd krijgt, dan zal ik u bijspringen!”

De ultramontaansche partij tracht, en zeer behendig, het geloof ingang te doen vinden, dat Keizer *Napoleon* in 't laatst overvleugeld zal worden door Engeland, met behulp van 20 millioen Italianen.

Als dit waar mogt worden, zou het *geld* meer wegen dan het *zwaard*.

Den Pausselijken Nuntius werd, toen hij afscheid nam van Z. M. Keizer *Napoleon* III, bij vergis geen stoel gegeven en Z. M. vergat bijkans ook te spreken.

Pius IX heeft op dit oogenblik geen gebrek aan contanten.

Uit Warschau schrijft men van familie-diners, revue's over kozakken, parades, van soirees, visites en contra-visites, enz. enz. en ieder die een fijnen diplomatieken neus heeft en die ook steken kan waar een ander niet kan komen, ruikt of er ook iets bijzonders is in de hoflucht.

De hotel-houders zien er weltevreden uit en zullen er geen groote daden volgen na die conferentie van gekroonden, groote rekeningen zeker.

De Prins-Regent zou aan den Czaar hebben gezegd: „de politieke Italiaansche brij is nu toch aangebrand — laat *Victor Emmanuel* den pot maar verder koken. Hadden wij iets willen doen, dan moest dit eerder zijn geschied.”

De clericale bladen hebben zich sterk beklaagd over het door *Bertani* geteekend besluit, waarbij eene nationale belooning wordt toegekend aan de weduwe en de dochters van *Milano*, die *Ferdinand* II heeft willen vermoorden. In antwoord hierop herinnert de republiekeinsche *Siècle* het besluit van *Lodewijk* XVIII, waarbij de familie van den Vendeër *Georges Cadoudal*, den eersten consul *Bonaparte* door middel van een helsch werktuig in de lucht wilde laten springen, in den adelstand verheven werd; voorts hoe *Jacques Clement*, de moordenaar van *Hendrik* III en *Ravaillac*, de moordenaar van *Hendrik* IV, op het punt der heiligverklaring gestaan hebben en door de Kerk als martelaars beschouwd worden, en eindelijk hoe op het paleis van justitie te Parijs nog eene schilderij aanwezig is, waarop *Hendrik* IV als ter helle varende, *Ravaillac* als ten hemel stijgende, wordt voorgesteld. „Alles zeer wel,” schrijft een Parijsch correspondent, „maar dat oudtijds verkeerd gehandeld en geoordeeld is, verschoont de daad der Napolitaansche bewindvoerders onzer dagen niet, maar bewijst alleen dat er, gelijk het oude gezegde luidt, zoowel in als buiten Troje wordt gezondigd.”

Het manifest van Keizer *Frans Jozeff*, betreffende de reorganisatie van het regerings-systeem, heeft, naar het schijnt, veel genoegen gegeven, althans Weenen en Pesth werden onmiddelijk geïllumineerd en wat meer zegt — de fondsen rezen.

Dat Generaal *Benedek*, die zulk een gemoedelijk oog hield op de mannelijke hoofddeksels en op de wandelstokken in Hongarije, opperbevelhebber werd van het Italiaansche leger, kostte geen enkel Hongaar een enkelen traan.

De Oostenrijksche Monarchie, in een politiek opzigt een bonte lappendeken, zal verdeeld worden in vijf groote afdeelingen en wel in deze:

1o. de gewesten, die tot den Duitschen Bond behooren. 2o. Hongarije met al wat er toe behoort. 3o. Gallicie en de Bukowina. 4o. Venetie. 5o. Dalmatie, Croatie en het kustland.

Elke afdeeling zal haren Landdag hebben, zamengesteld uit vertegenwoordigers van den adel, de geestelijkheid en den derden stand; voorts zal zij te Weenen een kanselier, met den rang van Minister, hebben.

De Oostenrijkers zijn verheugd over de hervormings wetten, en zij, die mompelen: „zou het ook eene concessie zijn, gegeven met het water aan de lippen en die, als het daalt, weer in den zak zal worden gemoffeld?” worden overschreeuwd.

De Pruissische Regering heeft haar oordeel over de politiek en over de militaire feiten van Z. M. den Koning van Sardinie bloot gelegd in eene depêche aan haren gezant te Turyn.

Dit zeer belangrijk stuk luidt aldus:

„Mijnheer de graaf, het gouvernement van Z. M. den Koning van Sardinie schijnt ons door de mededeeling van zijn mémorandum van den 12den September jl. zelf te hebben willen uitnoodigen om hetzelve bekend te maken met den indruk, dien zijne jongste handelingen, en de beginselen, waarmede het ze heeft willen regtvaardigen, op het kabinet van Z. K. H. den Prins-Regent hebben gemaakt. Beantwoorden wij dien stap nu eerst, Uwe Excellentie zal de redenen dezer vertraging bij voorbaat hebben begrepen. Want het is u aan den eenen kant bekend, hoe zeer wij wenschen op eenen goeden voet met het Turynsche kabinet te blijven, en aan den anderen kant staan de grondregelen onzer staatkunde u zoo levendig voor den geest, dat gij reeds dadelijk hebt moeten denken aan het diepe verschil van beginselen hetwelk door elke opheldering noodwendig moest blijken tusschen ons en het gouvernement van Koning *Victor Emmanuel* te bestaan. Doch bij den steeds sneller wordenden loop der gebeurtenissen, moeten wij een einde maken aan een stilzwijgen, hetwelk tot bedroevend misverstand zou kunnen aanleiding geven en een valsch licht op onze denkwijze zou kunnen werpen.

„Het is alzoo ter voorkoming van verkeerde oordeelvellingen, dat ik op last van Z. K. H. den Prins-Regent u zonder eenige achterhouding zal mededeelen, hoe wij oordeelen over de jongste handelingen van het Sardinische gouvernement en over de in deszelfs aangehaald memorandum ontvouwde beginselen.

„Alle in dat stuk bevatte bewijsgronden komen neder op het beginsel van het volstrekte regt der nationaliteit. Het is voorzeker ver van ons, de hooge waarde van het denkbeeld van nationaliteit te willen betwisten; het is de wezenlijke en openlijk erkende drijfveer onzer eigene staatkunde, welke in Duitschland altijd ten doel zal hebben, de nationale krachten te ontwikkelen en in eene doelmatiger en krachtiger inrigting te vereenigen. Doch terwijl het Pruissische gouvernement aan het beginsel van nationaliteit groot gewigt toekent, kan het daarin geenszins de regtvaardiging zien van eene staatkunde, welke den eerbied voor het beginsel van regt ter zijde mogt willen stellen.

„In tegendeel, wel verre van die twee beginselen als onderling onvereenigbaar te beschouwen, is het van oordeel, dat een regelmatig gouvernement niet anders dan op den weg van wettige hervorming en met eerbiediging der bestaande regten, de regtmatige wenschen der natien tot verwezenlijking mag brengen.

„Volgens het Sardinische memorandum zou alles voor den aandrang der nationale wenschen moeten bukken, en zou er telkens, wanneer de publieke opinie zich ten gunste dier wenschen had verklaard, voor de bestaande overheden niets anders te doen zijn, dan haar gezag neder te leggen en voor zulk eene wilsuiting af te treden.

„Een regel nu, welke tegen de grondbeginselen van het volkenregt zoo lijnregt inloopt, zou niet anders in toepassing kunnen worden gebragt, dan met zeer groot gevaar voor Italie's rust, voor Europa's vrede en politiek evenwigt. Met dien regel voor te staan, verlaat men den weg van hervorming om den weg van revolutie te betreden.

„En toch is het onder inroeping van het volstrekte regt der Italiaansche nationaliteit en zonder eenige andere reden te kunnen aanvoeren, dat het Sardinische Gouvernement van den Heiligen Stoel het afdanken van deszelfs niet-Italiaansch krijgsvolk heeft gevorderd en dat het, zelfs zonder het antwoord van den Heiligen Stoel af te wachten, binnengedrongen is in het pauselijk grondgebied, waarvan het thans het grootste gedeelte bezet houdt.

„Onder datzelfde voorwendsel zijn de oproerige bewegingen, welke ten gevolge van dien inval uitbarstten, door Sardinie ondersteund, en het leger, hetwelk de Priestervorst had zamengesteld om de openbare orde te handhaven, is aangevallen en verstrooid geworden.

„Dus; wel verre van stil te staan op den weg, dien het in strijd met het volkenregt bewandelt, heeft het Sardinische gouvernement nu aan zijn leger bevel gegeven, de grenzen van het Koningrijk Napels op onderscheidene punten over te trekken, met het erkende doel, om den opstand te hulp te komen en het land met troepen te bezetten. Tevens is bij de Sardinische Kamers een wetsontwerp aanhangig, strekkende om krachtens het algemeene stemregt nieuwe aanhechtingen te bewerkstelligen en alzoo de Italianen uit te noodigen, om formeel hunne Vorsten van den troon vervallen te verklaren. Zoo ziet men, dat het Sardinische gouvernement, terwijl het ten gunste van Italie het beginsel van niet-tusschenkomst inroept, niet schroomt, in zijne betrekkingen met de andere Staten van Italie, dat zelfde beginsel handtastelijk te schenden.

„Geroepen zijnde om ons gevoelen over zulke handelingen en zulke beginselen te zeggen, moeten wij ze innig en van harte betreuren, en gelooven wij eenen volstrekten pligt te vervullen, door die beginselen en de toepassing, welke men gemeend heeft van dezelve te moeten maken, zeer uitdrukkelijk en formeel af te keuren.

„Gelief deze depêche aan den graaf *de Cavour* voor te lezen en hem afschrift van dezelve te geven.”

Cavour zal wel oplettend geluisterd hebben bij deze lectuur, maar misschien heeft hij gedacht: „goed gesteld en er is veel waarheid in dat document, maar de *feiten* spreken nog krachtiger en Pruissen zal blijven *redeneren* tegen het gebulder van het geschut.

Misschien denkt hij ook in stilte; „dat diplomatiek stuk is eigenlijk gesteld voor Keizer *Napoleon* III, als deze in een oogenblik van verveling of boozen lust aan den linker Rijn-oever mogt denken. Zoo zou het *adres* aan Koning *Victor Emmanuel* gerigt zijn, maar de *tekst* tot Z. M. den Keizer der Franschen.

De Prins-Regent van Pruissen houdt nog al van Vaderlandsche uitboezemingen, van groote woorden, maar de politieke rigting, die hij volgt, is tot nog toe een diep geheim. Hij spreekt gaarne van: „*als* wij moeten strijden,” maar wacht zich wel te zeggen, *wanneer* hij meent, dat die tijd is aangebroken.

De *Times* zet zijne uitdrukkingen van verontwaardiging over de bijeenkomst te Warschauw steeds met denzelfden ijver voort. Wat zijn de drie Vorsten, die zich alzoo openbaar in een plegtig conklave opsluiten, dan voornemens te doen? vraagt het blad. Er schijnt een gevoelen te bestaan, dat zij elk ongelijk, hetwelk een Europesche dwingeland zich verbeeldt hem aangedaan te zijn, gaan herstellen.

Zonder twijfel hoopt de Paus in stilte, dat de patriarsch in de Grieksche kerk en de regent van een Protestantsch constitutioneel Koningrijk, de weêrbarstige Roomsch-katholieken van Europa zullen dwingen, op nieuw een wereldlijk Vorst als hoofd hunner Kerk te erkennen. Zonder twijfel hoopt de koning van Napels op een Heilig verbond, dat zijn herstel tot doel heeft. Zonder twijfel hoopt de Keizer van Oostenrijk op een offensief en defensief verbond waardoor hij tot het oude stelsel kan terug keeren, het concordaat handhaven Hongarije bedwingen en de gelegenheid zal vinden, om die lastige nabootsing van een Parlement, hetwelk thans zulk een vreemden geest van onafhankelijkheid aan den dag legt, af te schaffen. (*Sedert is het bekende manifest uitgevaardigd.*) Andere ontevredene Staten wenden hunne blikken insgelijks naar Warschau.

Zelfs Zwitserland hoopt op de herleving der Savooische kwestie en den waarborg der Zuidelijke grenslijn. De echte monarchalen in Europa houden zich verzekerd dat het programma van een toekomstig congres over de Italiaansche aangelegenheden in beraadslaging genomen, en naderhand aan de goedkeuring van Engeland en Frankrijk onderworpen zal worden. Allen die niet wenschen dat de in gang zijnde gebeurtenissen haar beslag krijgen, zien in de conferentie een verbond, dat krachtig aan den stroom der Italiaansche revolutie het terugkeeren gebieden zal.

Al deze verwachtingen zullen teleurgesteld worden. De dagen dat drie mogendheden de wet aan Europa konden stellen, zijn voorbij; de tijd dit te beproeven is vervlogen Die eenheid van doel, welke bestond, toen de vlakten van Polen als een prooi voor hen lagen, bestaat niet meer. Wanneer Rusland ontevreden is over het niet nakomen eener belofte, vervat in die bekende „geschrevene overeenkomst" (tusschen Rusland en Frankrijk), dan moeten daarom Oostenrijk en Pruissen niet te veel rekenen op eene vriendschapsbreuk, wier herstel onder de mogelijkheden behoort; wanneer Oostenrijk eene romaneske hoop koestert om Solferino gewroken te zien, dan moet die staat gebeurtenissen vreezen, welke in verband staan met de opvolging van den „zieken man" (den sultan) en wanneer Pruissen ontwerpen vreest, die veronderstelde worden de Rijnprovinciën te gelden, dan kan het de vrees voor Oostenrijksche ijverzucht niet ontgaan. Er bestaat geen genoegzaam vertrouwen om tot den stouten stap eener confederatie te besluiten, en men fluisterde reeds dat de Prins-Regent van Pruissen zich verpligt had, dat rijk niet onder verband van beloften te leggen

De meesters van anderhalf millioen bajonetten hebben een regt van spreken en hun woord zal indruk maken Zij hebben echter de magt niet om te bevelen, en het zou een smartelijk nadeel aan de zaak der rationele orde in Europa berokkenen, wanneer zij dit beproefden. Programmaas op te stellen ten einde die aan het overige Europa ter aanneming voor te houden ware eene onbeschaamdheid, waaraan het algemeene gevoelen in Europa zich zou ergeren.

De vergaderde souvereinen zullen ongetwijfeld zich verstaan met betrekking tot eene gemeenschappelijke gedragslijn, ingeval zich zekere omstandigheden opdoen, die hunne belangen betreffen; en indien zulk eene verstandhouding binnen redelijke grenzen beperkt wordt, dan zal de kennis daarvan tot den vrede en de rust der wereld bijdragen Doch verder moeten zij niet gaan, of „orde" zal niet lang heerschen, zelfs niet te Warschau,"

Dit is zeer scherp, zeer tergend zelfs, maar er is toch waarheid in die redenering. De geest des tijds is op den duur niet te keeren. Zij is het magtwoord van Souvereinen en de kracht van het zwaard te sterk.

De heer W. *Conyngham*, het parlementslid voor Brighton, heeft in de *Morn. Star* een brief doen plaatsen, waarin hij het zelfstandig gezag der Whigs zoowel als dat der Tories verwerpt en een beroep op de liberale partij doet. Die brief eindigt dus: „Indien er, in of buiten het Parlement, werkelijk eene liberale partij bestaat, dan is de tijd om te handelen eindelijk gekomen Het is blijkbaar dat eene groote Europesche krisis na op handen is, in welke de beginselen der vrijheid en die van het despotismus in twee vijandelijke kampen tegenover elkander zullen geschaard staan, en ik herhaal hier wat ik elders reeds gezegd heb: Wee over de natien, zoowel als over de staatslieden, welke onbekwaam zijn om de teekenen der tijden naauwkeurig waar te nemen."

Eene correspondentie uit Truxillo bevestigt ten volle de teregtstelling van Walker, en deelt zelfs bijzonderheden daarvan mede. Den 11 September 's avonds ten 7 ure werd hem het vonnis aangezegd. Den volgenden morgen ten 8 uur werd hij naar de strafplaats gevoerd. Het schavot betreden zijnde, zeide hij: „Ik ben een Roomsch katholiek. De oorlog dien ik Honduras heb aangedaan, op aandrijven van een ander, was onregtvaardig. Zij die mij vergezellen zijn niet te berispen. Alleen ik ben schuldig. Ik vraag het volk vergiffenis. Met gelatenheid zal ik den dood te gemoet — moge die eene weldaad voor de maatschappij zijn!"

Omtrent de Chinesche expeditie bevat de Fransche *Moniteur* eenige bijzonderheden:

Den 29 Julij waren onze troepen nabij Peg-Tang aangekomen. Den 1 landden zij met de Engelschen op drie mijlen van de forten, en bezetten den straatweg van het fort en de brug die dezen met het vlek verbindt. Den volgenden morgen zou de aanval begonnen, doch vóór den aanval vernam men, dat het fort reeds door een deel der troepen bezet was, daar de Chinezen het hadden verlaten na het ondermijnd te hebben. Toen trok men het groote fort binnen, dat door de overheden verlaten was. Den 3 vertrok men naar een nabijgelegen Tartaarsch kamp. Reeds had men de stellingen der Tartaarsche voorposten bezet. Den 10 zou men het kamp zelf aanvallen. Bij het vertrek der post was een mandarijn gekomen, om namens de Chineesche Regering te onderhandelen; welke hare voorstellen waren weet men nog niet.

De Koning van Dahomy heeft zijn titel van menschenslagter op nieuw bevestigd, door in diepen rouw, meer dan twee duizend menschen te slagten.

Dit was eene *hulde*, bewezen aan de gedachtenis van zijnen vader!

Het grootmagtig Europa is te zwak, om zulk een hemeltergenden gruwel te keer te gaan.

De schatmeesteres van het Constantinopolitaansch Grootheerlijk paleis is overleden, nalatende ongeveer 18 millioen guldens. 't Mensch, dat ook in politieke intrigues deed, stierf net van pas, want de Sultan, die haar erfgenaam is, had juist niets in kas en wilde zelfs zijn zilver naar de munt zenden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— De Tweede Kamer heeft, vóórdat zij op kort reces gescheiden is, de aanhangige wetsontwerpen in de afdeelingen onderzocht. Men verneemt daaromtrent het navolgende:

Het wetsontwerp tot *doorgraving van het kanaal van Holland op zijn smalst en de verbetering van den waterweg van Rotterdam naar zee* werd in de afdeeling zeer ongunstig ontvangen. De groote meerderheid meende, dat, wat den vorm, de tijdigheid en de uitvoerbaarheid betrof, dit voorstel aan groote bezwaren onderhevig was. Men keurde het zeer af, dat het doorgravingsplan en de verbetering van den waterweg van Rotterdam in één voorstel waren zamengevat, daar het laatste slechts eene verbetering, de doorgraving een geheel nieuw werk is.

Wat de zaak zelve betreft, zijn ernstige bedenkingen geopperd, zelfs afgescheiden van financiële kwestiën, tegen de uitvoering van zoovele groote werken van staatswege op denzelfden tijd. Dit moet hoogst nadeelig werken op den prijs van materialen, grondstoffen, arbeidsloonen, enz

De uitvoerbaarheid was niet bewezen, vooral wat den Amsterdamschen waterweg betrof. Vele leden meenden, dat eene grondige verbetering van het Noord-Hollandsche Kanaal niet genoegzaam onderzocht was en zij wenschten daarop aan te dringen.

Deze en andere beschouwingen werden wel door een zeker getaal leden bestreden, maar deze maakten verre weg de minderheid uit.

— Uit 's Gravenhage schrijft men onder dagteekening van 20 dezer, o a. het volgende:

„Het tegenwoordig tijdstip, na de Tweede Kamer is uiteengegaan, om door eene rust van drie weken zich voor te bereiden op de beraadslagingen over de nieuwe regterlijke inrigting en de staatsbegrooting voor 1861, geeft mij eene ongezochte aanleiding om u het een en ander mede te deelen wat welligt de aandacht van uwe lezers niet onwaardig zal zijn.

„Zoodanig tijdstip toch doet niet zelden de vraag rijzen, in hoeverre het Ministerie, bij de hervatting van de parlementaire werkzaamheden, blijken zal in de vertegenwoordiging toereikende ondersteuning te kunnen vinden om zich de noodige middelen en credieten tot het voortzetten van zijne taak te zien toegestaan, en om verdere medewerking op het gebied van wetgeving te mogen verwachten.

„Wanneer men zich thans die vraag voorstelt dan zou er welligt meer dan één teeken zijn te vinden, dat tot hare ontkennende beantwoording zou doen besluiten, en het is tegen zoodanig, mijns inziens, niet gegrond besluit, dat ik uwe lezers in weinige regels wenschte te waarschuwen.

„De jongste beraadslagingen van de Tweede Kamer en vooral de keuzen van rapporteurs over de begrootingswetten, schijnen inderdaad aan het tegenwoordig kabinet weinig grond te geven om op het vertrouwen van de meerderheid der Kamer te rekenen. En niettemin acht ik het zeer waarschijnlijk dat, al mogt ook deze of gene van de bewindslieden zich genoopt vinden zijne portefeuille ter beschikking des Konings te stellen, toch het tegenwoordig Ministerie in de stemming der Kamer over de begrootingswetten, den steun van de meerderheid der vertegenwoordiging verwerven zal.

„Het is genoeg bekend, dat een zeker aantal leden der Kamer eene aaneengesloten oppositie uitmaken, van wie het tegenwoordig kabinet geen votum van vertrouwen te wachten heeft. Maar dat aantal tegenstanders bedraagt te naauwernood het derde van het aantal leden der Tweede Kamer. Nu ontwaart men wel het verschijnsel, dat juist onder die leden de meeste keuzen van rapporteurs over de begrootingswetten gedaan zijn, en de verslagen van die rapporteurs, inzonderheid dat over hoofdstuk I. van welk verslag — naar ik verneem — de heer *van Bosse* de steller is, zullen gewis geen al te gunstig oordeel over de tegenwoordige Ministers uitspreken. Maar het is er ver af, dat uit een ongunstig verslag van het sektie-onderzoek de afstemming van eene wet zich met grond zou laten voorspellen. Voorbeelden van het tegendeel zijn bij een terugblik niet ver te zoeken.

„Men herinnert zich hoe het verslag van het onderzoek in de afdeelingen der Tweede Kamer, over het wetsontwerp betrekkelijk den aanleg van spoorwegen voor rekening van den Staat, schier geen uitzigt op de aanneming van die voordragt overliet, en nogtans werd die voordragt, hoe fel en hoe hardnekkig ook bestreden, met 49 tegen 23 stemmen aangenomen.

„Onder de tegenstemmers bevonden zich vier van de vijf rapporteurs over de hoofdstukken I en II der begrooting van 1861, wier verslagen, naar ik meen, heden worden rondgedeeld, maar mij nog niet onder de oogen zijn gekomen. Al zijn nu de commissien van rapporteurs ten onzent niet, als elders, zelfstandig, ongetwijfeld zal hun arbeid in meerdere of mindere mate den stempel dragen van de afkeuring die zij over den gewigtigen maatregel, welken het tegenwoordig kabinet tot stand bragt, uitspreken. De voorstanders daarentegen van dien maatregel zullen voorzeker niet uit het oog verliezen, dat de krachtige ten-uitvoer-legging van de door hunne goedkeuring aan het vaderland geschonken wet niet beter kan worden bevorderd dan door de bevestiging van het Ministerie, hetwelk zich met de verantwoordelijkheid voor eene zoo veel omvattende wet durfde belasten, en aan de uitvoering van die wet reeds met groote voortvarendheid de hand sloeg. Dat Ministerie, hetwelk, door zijne zamenstelling, ook voor de behartiging van vele andere groote belangen berekend mag heeten, en in den korten tijd van zijn bestaan reeds veel blijken van gelukkige werkzaamheid leverde, zal voorzeker in de oogen van dezelfde meerderheid in de Tweede Kamer, welke aan zijne eerste en groote wetsvoordragt hare ondersteuning schonk, nog dezelfde aanspraak hebben op haar vertrouwen. Even als toen, zal die meerderheid, bij de beraadslaging en stemming over de begrootingswetten, te rade gaan met het welzijn des vaderlands, dat met de verwijdering van het Ministerie in het tegenwoordig tijdsgewricht gewis zeer slecht zou zijn gediend."

— Ook Genemuiden heeft door de jongste stormen weder een offer te betreuren.

Heden morgen (20 jl.) ontving men het treurig berigt, dat de schipper *Frederik J. van Dijk*, op zijne terugreis, buiten de haven van Amersfoort over boord geslagen, en niettegenstaande alle aangewende moeite om hem te redden, de prooi der golven geworden is. De ongelukkige was een oppassend man en laat eene jeugdige weduwe met één kind na.

— In de veestallen van de heeren *Hegge, ten Horn en Sinnige Jrs.*; aardappel-moutwijn-fabrijkanten te Veendam, heeft zich het zonderling verschijnsel opgedaan, dat plotseling een tiental zeer gezonde runderen zijn gestorven, terwijl, naar men berigt, nog meerdere ziek liggen. Ofschoon men zich in gissingen omtrent de oorzaken verdiept, heeft men niets kunnen vinden, dan dat de gistkuipen met menie waren geverfd, die, zoo als bekend is, uit lood-oxyde bestaat en een zwaar vergift uitmaakt.

— Ook in de gemeente Meden, bij Veendam, zijn ll. Zaturdag avond zeer plotseling twee melkkoeijen van den olieslager *H. Dijkhuizen* gestorven, onder verschijnselen van vergiftiging. Na daaromtrent een deskundige te hebben geraadpleegd, zijn deze dieren begraven op last van den heer Burgemeester van Meeden en Muntendam, ten einde voor te komen, dat door de koopers van dezelve het vleesch in consumtie werd gebragt

— Men leest in de *Illustrated London News* de volgende zonderlinge reden tot zelfmoord:

„Een jong mensch, genaamd *Arsane*, te Parijs in een kruidenierswinkel geplaatst, maakte onlangs door ophanging een einde aan zijn leven en liet daarbij den volgenden zonderlingen brief voor zijne familiebetrekkingen achter:

„„Ik ben slechts een kruidenier en zal nooit iets anders worden. Altijd zweeft mij die spotprent voor den geest, welke een kruidenier voorstelt, die in de deur zijns winkels staat en deze gedachte bepeinst: „geboren om een man te zullen worden en veroordeeld tot een kruidenier." Hij die onze roeping zoo beoordeelde, had regt, want jaren lang heb ik getracht mijnen geest te beschaven; ik heb gelezen, ja gecopiëerd uit boeken, wier inhoud ik niet begreep; dit alles maalt mij in mijn hoofd en ik gevoel, dat ik er dagelijks dommer tegen in word. Hoe langer ik leef, hoe erger ik worden zal. Ik herinner mij thans, ergens gelezen te hebben, dat de mensch verpligt is, om zijne kennis aan te wenden tot heil van zijne medemenschen, en omdat ik voelde nooit iets meer te kunnen doen, dan kaas en gedroogde pruimen alwegen, heb ik besloten, naar eene andere wereld af te reizen, waarvan ik heb hooren spreken, om te zien, of ook ik, daar geplaatst kan worden. Mijne beroepsgenooten vraag ik verschooning voor de wijze waarop ik over ons bedrijf spreek, maar ik tart hun, om mij een geval op te noemen, waarin een kruidenier het gelukte hooger op te klimmen. Menig manufacturier werd gedeputeerde en overladen met eerbewijzen, maar zoo iets is nog nooit een kruidenier overkomen. Om alle deze redenen heb ik besloten mij op te hangen. Ik verzoek mijne ouders om op mijn graf eene eenvoudige steen te plaatsen en daarop alleen deze woorden te beitelen: „Geboren om een man te worden, gestorven als een kruidenier.""

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. De *Messager du Midi* levert de navolgende opgaven omtrent het gebied, bekend onder den naam van den *erfgrond von St. Petrus*: Dit gebied bevat de geheele landstreek tusschen de rivier Flora, den Tiber en de Middellandsche Zee. Het wordt begrensd door Toscane, Umbrie en Latium, of Romeinsch Campania. Eertijds heette het Pauselijk Etrurie. Tegenwoordig zijn in den erfgrond begrepen de provincien Viterbo, Orvieto en Civita Vecchia. Voorts heeft het gebied eene bevolking van ruim 179.000 zielen, verdeeld in 17 gouvernementen en 110 gemeenten. Van het genoemd aantal inwoners behooren er 129.327 tot de provincie Viterbo, 20701 tot Civita-Vecchia en 20,047 tot Orvieto. Deze gezamenlijke landstreken hebben vroeger altoos den naam van erfgrond van St. Petrus gedragen, tot tijdens den inval der Franschen, toen zij als eene prefectuur van het departement Rome bij het Keizerrijk werden ingelijfd. De steden, die er toe behooren, zijn Viterbo, Aquapendante, Bagnorea, Civita-Castellane, Corneti, Civita-Vecchia, Ostea, Roncigtione, Sutri, Nepi, Torcellana en Orvieto.

DUITSCHLAND.

Berlijn. Is er een Protestantsch genootschap dat aan den Ultramontaanschen laster bloot staat, dan is het de *Gustaaf Adolf-vereeniging* Het Jezuïtisch *Freiburger Katholisches Kirchenblatt* heeft het er vooral op geladen en het doen voorkomen, als ware zij in den grond niet anders dan eene georganiseerde Protestantsche proselytenjagt, en spaart in zijn 28ste nommer geene moeite, om haar in het hatelijkste daglicht te stellen. Zulks bevreemdt ons inderdaad niet; want, daar de vereeniging zich hoofdzakelijk ten doel stelt, om de kleine Protestantsche gemeenten te ondersteunen, haar van herders te voorzien, voor de Protestanten in de diaspora te waken en alzoo de pogingen van het Ultramontatisme te verijdelen, dat voor zijne propaganda vooral de beste gelegenheid vond in de verstrooid levende Protestanten, of in de van leeraars ontbloote gemeenten, zoo spreekt het wel

van zelf, dat het Jezuïtisme met bitteren wrok eene vereeniging aantast, die aan het Romanisme zoo zeer in den weg staat, en al het mogelijke aanwendt om haar in verdenking te brengen. De viering van het jaarfeest der vereeniging te Karlsruhe, den 14den Augustus jongstleden, heeft echter de talrijk ingeschrevene sprekers in de gelegenheid gesteld, om den laster van het Jezuïtisme te beschamen, het doel der vereeniging helder te doen uitkomen, en haar als een' zegen van het Protestantsche Duitschland te doen beschouwen. Ook de Groot-Hertog heeft een blijk gegeven van met haar ingekomen te zijn door het jaarsfeest met zijne tegenwoordigheid te vereeren.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES VAN HEDEN.

Warschau. De onderwerpen op de conferentiën alhier zullen een diep geheim blijven -- tot? morgen of uiterlijk overmorgen.
Overigens is men wèlgezind jegens elkanderen.

Pesth. De stemming des Volks is door de hervormingswetten zeer verbeterd.

Parijs, 25 Oct. Keizer *Napoleon* wenscht een Europeesch congres.
Men zegt, dat de eensgezindheid te Napels, door de Turynsche dagbladen verkondigd, nog al te wenschen overlaat.
Het berigt van den val van Capua is nog niet bevestigd.

Amsterdam. Woensdag, 24 Oct. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:
Nederl. 2½ pCt. 63 percent. dito 4 pCt. 97⅞ per cent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 1816 5 pCt. 101⅝ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. 67¾.

Granen en Zaden.

Tarwe iets hooger, 132 ponds witte bonte Poolsche f 470. Rogge flaauw, 120 ponds Galatz f 208. Koolzaad onveranderd, op 9 vat op Oct. £ 71, op April 71½ £. Raapolie op 6 weken f 43.

ASSEN, 25 Oct.

— Z. M. heeft goedgekeurd de statuten der Vereeniging tot hervorming van de Nederlandsche Israëlitische kerkelijke eeredienst en die vereeniging erkend als regtspersoon.
Het verzoek tot die goedkeuring werd gedaan door dr *J. Chromk* en zes andere Israëlieten, wonende te Amsterdam. De Vereeniging draagt den naam van *Sjochrê Dea.*
— Tot controleur van de 3de klasse der directe belastingen, in- en uitgaande regten, is o. a. benoemd, de heer *B. K. Boom*, surnumerair bij het vak der directe belastingen, enz., thans waarnemend controleur te Coevorden.
— Eergisteren overleed alhier in bijna acht en zestigjarigen ouderdom Jhr. Mr. *H J. L. van der Wijck*. Gedurende een lange reeks van jaren oefende hij de regtspraktijk uit, eerst als advocaat en later als Procureur, uit welke laatste betrekking hij nog niet lang geleden, op zijn verzoek, eervol werd ontslagen; hij was een scherpzinnig regtsgeleerde, en tot aan het laatst van zijn leven de vraagbaak voor vele regtzoekenden. Buitendien oefende hij den landbouw op groote schaal uit, waartoe zijne uitgestrekte bezittingen hem aanleiding gaven en hij maakte veel werk van land te ontginnen. Eenigen tijd is hij President geweest van de Ridderschap in dit Gewest.
— Mogten wij voor eenigen tijd melding maken van het aankoopen eener schilderij, door de commissie voor de verloting van kunstwerken der tentoonstelling te Rotterdam, van den heer *G. L. Kiers*, zoon van onzen stadgenoot den heer *P. Kiers*, thans hebben wij met genoegen vernomen, dat van dienzelfden jeugdigen kunstenaar eene schilderij op de stedelijke tentoonstelling te Amsterdam door een Engelsch liefhebber is aangekocht; reeds vroeger had hij er een in Clonmel [Ierland] geplaatst.
— Den 17 dezer is bij Wight binnengekomen het schip "Stad Assen", kapt. *Haverbult*
— In deze week is hier des nachts in een tuin, van eene bleek, de wasch gestolen. De justitie doet het mogelijke, om den dader op het spoor te komen en het is te hopen, dat haar dit gelukt. Deze diefstal zij eene aansporing tot waakzaamheid bij hen, die wacht houden als de burgerij slaapt. De winter nadert en met hem ontbering, de moeder van veel kwaads.
— De heer *Kinsbergen*, die maandag avond in de benedenzaal van het Concerthuis te Groningen eene voorstelling gaf, werd daarin verhinderd door het tumult van beschonken en brooddronken personen.
De politie scheen niet bij magte te zijn, om dat te beletten — dat zeer vreemd klinkt.
— Men schrijft ons uit Coevorden, dat de groote weide "de Coevordsche Mars" nu verdeeld is en alzoo ongeveer 230 bunders uitmuntend wei- en hooiland, afgedeeld in stukken van 10 koeweiden, aan de vrije beschikking der respectieve eigenaars is overgegeven.
— Op 22 jl. waren te Steenwijk ter markt aangevoerd 234 runderen. De handel was weinig geanimeerd, de prijzen lager dan de vorige week.
— In de afgeloopene week zijn door den jager *J. Posthumus* te Blesdijke zeven patrijzen in één schot gedood; daarna schoot hij twee hazen in één schot, waarbij zijn hond aan een der voorpooten werd gekwetst.

† **Irnsum**, 21 Oct. Het muntbillet, groot f 300—, dat de knecht van den heer Mr. *E. Cats* alhier voor een halfjaar had verloren, is eergisteren door eene vrouw alhier, in een papiertje gewikkeld tusschen eene hoop steenen aan den straatweg even buiten het dorp, gevonden, waardoor deze de f 30—, voor den bezorger uitgeloofd, kon erlangen.
† **Coevorden**, 23 Oct. De gisteren alhier gehoudene herfstmarkt, of zoogenaamde eerste *beestemaandag* was goed bezocht. De aanvoer van vee was aanzienlijk, zijnde er ruim 650 stuks aan de lijn. De handel echter was slap zoodat veel vee onverkocht bleef. Voor 't verkochte werd van f 50— tot f 125— besteed. Overigens was er weinig vertier en klaagt de neringdoende stand algemeen over den geringen handel.
† **Annerveensch-Kanaal**, 22 Oct. De nieuwe toren waarvan wij vroeger spraken, is zoo goed als afgewerkt, de klok is reeds in dezelve geplaatst. 't Een en ander voldoet zeer goed, zoodat wij niet weten wie de meeste lof toekomt, de meester timmerman *E. Kliphuis* van Annerv.-Kanaal voor het fraaije metselwerk of de klokgieter *van Bergen* van Midwolda voor de welluidende klok, welks toonen ons als schoone muziek toeklinken. Door 't een en ander is ons dorpje vrij wat verfraaid, terwijl eenige verbeteringen, in de kerk gemaakt, doen zien, dat heeren kerkvoogden belang stellen in een rein en net kerkgebouw.
† **Harlingen**, 21 Oct. Ll. Zaturdag avond had alhier in het gebouw "de Harmonie" eene vergadering plaats der afdeeling van de Ned. Vereeniging tot afschaffing van sterken drank. De heer *H. Zeeman* van Amsterdam sprak eene rede uit, ten onderwerp hebbende *de opvoeding der jeugd in verband met de afschaffing.* Eene zeer talrijke vergadering, waaronder men lieden uit allen stand en met genoegen ook van de invloedrijkste mannen onzer stad opmerkte, gaven blijk van belangstelling in den spreker en in de zaak, die hij voorstaat. De heer *Zeeman* vervulde zijne taak met hoogst loffelijken ijver; met wegslepende welsprekendheid en veel tact besprak hij zijn onderwerp, was rijk aan de verrassendste wendingen en en zeide veel waars, dat wij wel tot alle ouders wenschten gebragt te zien.
† **Zwartsluis**, 23 Oct. Op de gisteren alhier gehoudene jaarmarkt waren aangebragt, 83 runderen meerendeels jongvee, 11 schapen en 1 geit; het jonge- guste- en kalfdevee heeft nog al redelijk goede prijzen opgeleverd, terwijl de vetten van f 100— tot f 130— hebben opgebragt.
† **Meppel**, 24 Oct. Onze gaz-fabriek zal weldra hare voltooijing erlangen. Van wege de heeren *Enthoven* en Comp. zijn reeds personen aangekomen, om de machines te plaatsen en de pijpen door de straten te leggen. In vereeniging met den directeur, is de heer *Caron*, directeur van de gaz-fabriek te Tiel reeds overgekomen, om in het belang van de gemeente de zaak te bevorderen.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

— Op het zestal te Groningen zijn ook geplaatst Ds. *C. P. Hofstede de Groot* te Uwingeloo en *O. W. Rogge* te Ond en Roodkerk.
† **Havelte**, 24 Oct. In de laatst gehoudene vergadering van den Raad dezer gemeente, is met algemeene stemmen, tot onderwijzer aan den Veendijk benoemd *K de Nekker*, thans in die betrekking werkzaam te Pesse gemeente Ruinen.

CORRESPONDENTIE.

Wij hebben een stuk van W. uit E. ontvangen, waarin hij zich beklaagt over de tolheffing op den straatweg van Zuidlaren tot de Klinkmolenbrug, gemeente Sleen. Voor een wagen, bespannen met twee paarden, en waaraan drie jonge paarden gebonden waren, moest hij betalen bij de twee eerste tolboomen, na Zuidlaren verlaten te hebben, ieder f —35, bij de derde f —24, bij de vierde f —15, bij de vijfde f —29 en bij de zesde, zevende en achtste ieder f —24. Wij moeten erkennen, dat deze tolheffing al zeer ongelijk is, doch kunnen niet gelooven, dat dezelve niet op bestaande verordeningen en tarieven zou steunen. In allen gevalle, zoo dit niet het geval mogt zijn, dan strekke deze mededeeling tot narigt der betrokkene besturen.

Advertentien.

Mijne geliefde Echtgenoote H. BRAUNS, beviel heden zeer voorspoedig van een' welgeschapen ZOON.
N. Buinen den 17 October 1860.
K. H. HARDENBERG,
Grutter en Winkelier.

Assen den 23 October 1860.
Heden overleed alhier, in den ouderdom van bijna 68 jaren, de Hoog Welgeboren heer Jonkheer Mr. HENDRIK JAN LEOPOLD VAN DER WIJCK.

Kennisgeving.

De COMMISSIE uit het Provinciaal Geregtshof in Drenthe, belast met het afnemen der ***examina*** van de ***adspiranten*** voor het ***Notarisambt***, berigt, dat zij tot dat einde zal vaceren op Maandag den 26 November 1860, des voordemiddags te tien uren, en zoo noodig op de volgende dagen dier maand, aan het locaal van gemeld Geregtshof; zullende zij, die tot het bedoeld examen verlangen te worden toegelaten, zich bij een verzoekschrift aan haar moeten aanmelden voor of op den 12 November eerstkomende, met overlegging van de stukken, gevorderd bij artikel 13 der Wet op het Notarisambt van 9 Julij 1842 [Staatsblad no. 20].
Assen den 23 October 1860.
B. SERVATIUS, Proc. Gen. J. H. WESTRA. P. A. VAN HOLTHE TOT ECHTEN.

De ondergeteekende berigt door dezen aan zijne Leerlingen, Ouders of Voogden in de Provincie Drenthe, dat het ***BOUWKUNDIG ONDERWIJS*** te Groningen den ***1 November*** weder een aanvang zal nemen, en, zooals vroegere jaren, met ***KOST*** en ***INWONING.***
H. F. LEEMKER,
in de Pelsterstraat te Groningen.

Uit de hand te koop.

Een ***WIND-KOREN-*** en ***PELMOLEN***, waarin twee paar ***maal-*** en een paar ***pelsteenen***, hebbende 32 voet zwikstellingen en beneden de wijdte van 33 voet, waarin de ruimte voor een ***Olieslag*** of ***Houtzagerij***. Hierop reflecterenden vervoegen zich voor 10den November a.s. bij K. VAN TAREL Hz. te Coevorden.
Des verkiezende kan een gedeelte der koopsom op het pand gevestigd blijven.

De Verteller, enz.

Een avontuur met Afrikaansche wilden.

[*Vervolg van t vorig No*]

Nadat wij ongeveer zes uren hadden gemarcheerd, kwam er een dier over den weg, dat een lekker wildbraad zou zijn. Ik legde de buks aan en ons souper lag voor onze voeten. Wij halveerden het dadelijk en hingen, wat ons beviel, op den rug, tevens omziende naar eene plek, waar wij ons zouden kunnen vergasten. Deze vonden wij op een heuvel in de buurt en vandaar konden wij de om ons liggende vlakte, hier en daar met struiken bezet, overzien. Wij trokken dien heuvel schertsend op, maakten door middel van kruid vuur, hingen er de beste stukken van het gedoode wild over en vergastten ons reeds aan den reuk van het Australisch wildbraad.
Zij het nu, dat mijne buks den doctor overtuigd had, hoe ik, als het wezen moest, mijn man kon staan, zij het dat de veldflesch, die wij instig aanspraken, ons vervrolijkte, zij het dat beide gezamenlijk hunne werking deden, de doctor werd luimig, grappig, ja zelfs spotziek en lachtte hartelijk over den boer, die er met zijne beredeneerde bangmakerij zoo gek was afgekomen.
"De hals," zeide hij, "dacht mij met een paar douzijn wilden bang te maken en," voegde hij er bij, "gij, beste vriend, waart wel wat aantrekkelijk, maar in mijn gezelschap zou u geen kwaad overkomen!"
Ik lachte hartelijk en vroeg: "maar lieve doctor, dat nieuwe vet . . . ." en nauwelijks had ik die woorden gesproken, of, zag ik goed? daar in het bosch aan de helling van den heuvel bewoog zich iets zwarts. Wat was het? Een wilde? Meer wilden? Ik tuurde zoo scherp mogelijk, maar kon niets onderscheiden.
De doctor, die een stekelig antwoord op de lippen had, mij zoo onbewegelijk naar de vlakte ziende turen, voelde in eens al zijne benauwdheid weer bovenkomen.
"In 's Hemels naam, wat is er?" stamelde hij, zijn aangezigt naar het onheilspellende oord rigtende. "Waar staart gij toch zoo onophoudelijk op?" riep hij in stijgende angst. Ik lachte, om hem eenigzins gerust te stellen en wilde er nog een paar vertroostende woorden bijvoegen, toen ik eensklaps de krijgshaftige gestalte van een echten Australischen wilde ontdekte en eene minuut later dien Goliath zag staan tusschen 12 dito exemplaren, allen in een levendig gesprek, afgewisseld door allerleelijkste, gruwelijke grimmassen.
Al die personaadjes stonden op de plek, waar wij het wild hadden gedood, en hielden daarover eene zeer gewigtige conferentie terwijl de voornaamste vraag door hen behandeld, gewis deze was: "waar zijn zij gebleven, die het gedoodde dier meênamen?".
Nauwelijks hadden wij een en ander ontdekt, of mijn persoon en de heer doctor lagen als platvisschen op den grond en glopen door de grasspiertjes naar de kannibalen die ons wilden slagten.
"Beste vriend in nood en dood!" riep de doctor, maar ik brak zijne toespraak af met te zeggen: "Stil of gij zijt een kind des doods! Stil als een lijk, en als gij adem haalt, doet gij zelfs nog te veel!"
Eindelijk rigtte ik het hoofd weder een weinig op en zag dat de wilden nog even druk delibereerden en hunne grootste oplettendheid vestigden op de voetstappen, die onze laarzen in het zand hadden geteekend.
"Ach!" fluisterde de doctor, "laat ons hier blijven liggen, al was het ook tot het krieken van den dageraad, want hier vinden zij ons nooit!"
Ik lachte in mijn vuistje over de verkeerde meening des doctors aangaande het nasporings-talent der wilden.
"Goede vriend!" antwoordde ik, "binnen één kwartier tijds staan de wilden op deze plaats. Zie de afdrukken van uwe monsterlaarzen. Voor hen zijn die een zekerder spoor dan de gleuf van een wagenrad in een moddrigen weg, voor u!"
De doctor snoof in den angst der ziel 6 keer in 5 minuten en bad mij: "ach, bespied die slagters uit liefhebberij en zeg mij wat zij doen en doen willen!"

Revalenta Arabica.

Wij ontvingen het navolgend schrijven:

„De Revalenta wordt alhier door velen met het beste gevolg gebruikt. Zoo hoorde ik dezer dagen nog van drie gevallen.

De heer F. T. V. namelijk, is door het gebruik van twee bussen Revalenta, elk van 2 pond, genezen van zware maagpijn, waarvoor vergeefs verscheidene andere middelen beproefd waren geworden.

De dochter van den WelEdelen heer H. is door de Revalenta van eene verzwakking der ingewanden hersteld.

Voor het kind van den landbouwer P. waren slechts 2 kleine busjes Revalenta voldoende, om hetzelve van het zuur te genezen, waaraan het sedert geruimen tijd lijdend was.

Nadere inlichtingen ben ik gaarne bereid mondelings te geven."

Leiden, 4 Julij 1860

(get.) L. G. DIRKS.

De ***Revalenta*** heeft eene verwonderlijke geneeskracht. Er gaat geen dag voorbij, waarop niet het een of ander merkwaardig feit van genezing bekend wordt; niet uit verwijderde landen, van onbekende lijders, maar in ons eigen land, in onze steden en dorpen, onder onze oogen zien wij ze plaats hebben. Ze geneest volkomen al de volgende ziekten, door de spijsverteringswerktuigen te versterken, derzelver verrigtingen te regelen en het bloed te zuiveren.

Koorts, zinkings, hoofdpijn, slijm, zuur, maagpijn, maagkramp, galziekten, aamborstigheid, hoest, verstoppingen diarrhaea, slechte spijsvertering, oprispingen, spanning op de maag en eene menigte andere ziekten geneest zij spoedig en met weinig kosten.

De ***Revalenta*** is een heerlijk gemakkelijk, goedkoop, smakelijk geneesmiddel, dat nooit kwaad doen kan en altijd helpt als het maar

GOED GEKOOKT WORDT,

waarop wij bijzonder aandringen moeten. Men zie daarover de kleine gebruiksaanwijzing, die bij iedere bus los afgegeven wordt, en zorge, dat daarbij met een weinig oplettendheid te werk gegaan worde.

De echte ***Revalenta*** van de heeren BARRY DU BARRY en Co, 77 Regentstreet London, wordt alleen verkocht door het **VERKOOPHUIS** en deszelfs Depôts.

Men lette er vooral op, dat iedere bus, tot waarborg der echtheid, door F VON WINDHEIM en Co. Verkoophuis geteekend is.

De prijs der Revalenta is: Kleine Bussen $87\frac{1}{2}$ cent, 1 pd. f 2.—, 2 pd. f 3—50, 5 pd. f 8.—, 12 pd. f 16—.

Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt, wordt gratis afgegeven.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen H. P. A. VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. van der SCHEER.
Dedemsvaart, H. L. v. d. VECHT.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. JEULEN.
Noordwolde, JACOB VEENSTRA.
Oldemarkt, C. VAN DER WENDEN.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
en in de bekende Depôts in de andere steden.

E. H. Rensing,

Groninger Straatweg te Assen, maakt door dezen bekend, dat zij heeft ontvangen, de nieuwste ***Parijser modellen*** van ***DAMES WINTERHOEDEN;*** beveelt zich minzaam aan.

BURGERLIJKE STAND

GASSELTE 1—18 Oct. Geb. Lucas zoon van Salomon Lukas Salomons en Marchien Reiling; Roelfien dochter van Kars Hovingh Wichers en Wennechien Salomons. — Gehuwd geene. — Overleden: Salomon Klaassens Salomons 61 jaren, ekhtgenoot van Annechien Eefting Roelfien Jonker 84 jaren weduwe van Reint Harms.

HOOGEVEEN 15—20 Oct. Ondertrouwd geene. — Geh: Nikolaas Leijds en Gesina Regina Koster — Bevallen: Aaltje Koops geb. Zwiggelaar van zoon; Hendrikje Kleine geboren Kijfhorst van dochter; Gesina Boer geb. van der Weide van zoon; Luttje Post geb Otten van zoon; Margje Mol geboren Zwiep van dochter; Saartje Coltof geb. van der Wijk van dochter; Femmigje Zomer geb. Boertien van zoon; Liena Timmer geb Luinge van zoon; Engelina Mulder geb. Okken van zoon. — Overl.: Jentje Engbers 13 jaren: Maria Klunder 11 maanden; Jannes Adrianus Eshuis 1 jaar en 10 maanden.

MARKTBERIGTEN.

Groningen 23 Oct.

Tarwe	Oml.	72 ℔	f 13-10	Garst	N. Winter	54 ℔	f 5-60
»	Old.	72	-12-85	——	dito	56	- 6-05
——	Oml. 1860	70	- 9-70	——	Zomer	56	- 0-00
——	dito	68	- 9-20	——	Knobbe	56	- 5-70
——	Old.	66	- 8-40	Boekweit	Zand	62	- 6 90
——	dito	68	- 8-90	——	dito	64	7-40
				——	N. Zwarte	62	6-70
				——	Oude	64	0 00
Rogge	N. Inland.	64	- 5 90				
——	dito	66	- 6 30				
——	dito	68	- 0-00	Paardeboonen N.			f 5 50a6.75
	oude	70	- 7-40	Groene Erwten			9 0 a12.00
Haver	Dikke	40	- 4-05	Graauwe dito			7.00a11.00
——	dito	42	- 4-25	Koolzaad 1859			8.50a12.25
——	Voer	36	- 3-35	Gort grove			9.00a10.50
——	dito	38	- 3-60	—— parel			12.00a15 00
——	Zwarte	36	- 3-40	Olie, raap p.v.			40.50a00.00
——	dito	38	- 3-80	Boter, 1e soort			42.50a43.00
				—— 2e »			37.00a.38.00

Tarwe genoegzaam in een doen. N. Rogge als voren; oude 10 cent hooger. Boekweit prijshoudend. Gerst vond meer vraag en werd 20 cent hooger verkocht. Dikke en zwarte Haver 15 cent en witte voer 10 cent hooger verkocht. Boonen niet driftiger. Koolzaad vond meer kooplust en werd vooral in de beste soorten, iets hooger verkocht. Gort ruim prijshoudend.

Steenwijk 22 Oct. Rogge f 5.50 a f 7.00. Boter een achtste vat f 23.00 a f 24 00.

Oldemarkt 20 Oct. Rogge f 7.00 a f 0.00. Boter een vierde vat f 50.50.

Heerenveen 20 Oct. Rogge f 6.50 a f 7.25. Boekweit f 6 50 a f 9.00. Boter een vierde vat f 50.50.

Noordwolde 18 Oct. Rogge f 6.00 a f 6.50. Boekweit f 6.25 a f 8.50. Boter 1 Ned. ℔ f 1.05 a f 1.15.

Oosterwolde 22 Oct. Rogge f 7.10 a f 6.60. Boekweit: Zand- f 8.30 a f 6 50. Veen- f 7.40 a f 5.15.

Amsterdam 21 Oct. Kamper-Eilands HOOI f 17 a f 20.

TARWE iets hooger verkocht, 130 ℔ bonte Poolsche f 454 f 455.

ROGGE onveranderd met goeden handel, 125 ℔ Pruissische f 234 f 235, 123 dito f 221, 121 ℔ dito f 215; 119 ℔ Odessa f 194 f 197; 119 ℔ nieuwe Archangel f 197 van boord, 118 ℔ dito f 197, 120 ℔ nieuwe Petersburger f 200 van boord, 119 ℔ dito f 199, 117 ℔ dito f 196, 116 ℔ dito f 193. Op levering per 2100 kilo: October f 188 Maart f 189 f 190, Mei f 192 f 191.

Van BOEKWEIT mede verkocht; 116 pds. Amersf. f 242; 118 pds. Gooische f 248.

KOOLZAAD lager afgegeven, op 9 vaten Olie in October £ 71. Nov. £ $71\frac{1}{2}$. April £ $74\frac{1}{2}$.

LIJNZAAD prijshoudend, 106 ℔ Petersburger f $322\frac{1}{2}$; 100 101 ℔ Archangel f 300, 103 ℔ dito f 305; 107 ponds Egypt. f 340.

RAAPOLIE dadelijk en op levering flaauw, op 6 weken f 43, Vliegend f $41\frac{3}{4}$; 1o. November f $41\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$, December f 42; Mei f $43\frac{1}{2}$, Sept. f $44\frac{1}{2}$.

LIJNOLIE dadelijk en op levering in een doen, op 6 weken f 32; Vliegend en 1o. November f $30\frac{3}{4}$, December f $30\frac{3}{4}$ f 31, Voorjaar f 32.

HENNEPOLIE op zes weken f $40\frac{1}{4}$. Vliegend f 39.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 80 a f 83

LIJNKOEKEN per 104 stuks f 12 a f 15

Schiedam 22 Oct MOUTWIJN f 14.25. — JENEVER f 19,75 Amst. proef f 21.00.

242ste Staatsloterij.

Prijzen van f 100 en daarboven. — 1e klasse.

1e lijst

No. 11989 f 2000. No 16880 f 1500. No. 15940 f 200. Nos. 12696 13621 15385 16291 en 16438 elk f 100.

2de lijst

No 4431 f 5000. No. 19655 f 400 No. 7117 f 200. Nos. 5337 en 19673 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1860.

	pCt.	22 Oct.	23 Oct.		pCt.	22 Oct.	23 Oct.
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{13}{16}$	$62\frac{13}{16}$	*Polen,*			
—	3	$75\frac{5}{8}$	$75\frac{1}{2}$	Aand. fl 500	/		$163\frac{1}{2}$
—	4	$97\frac{1}{2}$	$97\frac{1}{8}$	Obl.	4	$78\frac{1}{4}$	
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$			*Spanje,* Obl.	$1\frac{3}{4}$	$39\frac{3}{8}$	$39\frac{1}{16}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	$129\frac{3}{8}$	$129\frac{3}{8}$	Obligatien	3	$47\frac{3}{4}$	$47\frac{1}{2}$
O. I. Leening	4	$96\frac{3}{8}$	$96\frac{3}{8}$	Binnenl.	3	$46\frac{11}{16}$	$46\frac{5}{16}$
Aand. H. Spw.				Amortisable		$23\frac{1}{16}$	23
—— R. ——	$4\frac{1}{2}$			Bewijz. Coup.		$6\frac{5}{16}$	
N. B.	3			*Oostenrijk,*			
Maats. Weld.				Oblig. Goll	5		
Rusland,				—— ——	4		
Obl. Hope	5	$101\frac{1}{8}$	$101\frac{5}{8}$	—— Metal.	5	$44\frac{15}{16}$	$44\frac{3}{8}$
Cert. 1831/33	5	$85\frac{3}{8}$		— RenteA.	5	$68\frac{1}{4}$	$67\frac{7}{8}$
Dito 1840	4	$76\frac{1}{4}$	$76\frac{3}{8}$	— Nation.	5	$53\frac{1}{4}$	$52\frac{5}{8}$
— Or. 2e 3e 4e L.	4		$76\frac{3}{4}$	—— ——	$2\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{4}$	$23\frac{15}{16}$
—— 5e L.	4			*Belgie,* Cert.			
— 5e Serie	5	$87\frac{1}{8}$	$87\frac{1}{8}$	Rothschild	$2\frac{1}{2}$		$52\frac{7}{16}$
— 1855 6e S.	5	$95\frac{3}{4}$	$95\frac{7}{8}$	*Portug.,* Obl.	3	$43\frac{15}{16}$	$43\frac{15}{16}$
— van Ass.	6	$57\frac{3}{8}$	$57\frac{1}{4}$	Brazilien	5	96	96
				Weener Bandealen	4		

22 Oct.

Nationale fondsen waren iets meer aangeboden: de markt was voor buitenlandsche fondsen algemeen vaster gestemd; vooral echter was dit het geval voor Oostenrijksche, die ruim 1 pct. hooger dan Zaturdag verhandeld waren.

23 Oct.

De markt was heden over het algemeen zeer ongunstig gestemd, met verkoopers in de hoofdsoorten en van Hollandsche en vreemde effecten. Van de laatste echter waren Russische uitgezonderd, blijvende deze meest allen zeer ferm; daarentegen waren Oostenrijksche, onder den invloed der lagere Duitsche beursnoteringen, aanmerkelijk lager.

„Nu," antwoordde ik, „wijst een hunner op den grond. Allen scharen zich rondom hem en kijken op den grond. Zij bukken zich! Hunne gesprekken worden steeds levendiger. Zij gaan op ons toe. Daar staan zij weer. De een wijst op den heuvel. (De doctor trachtte zich *in* de aarde te drukken.) Daar komen zij aan. Doctor, zij zijn ons op 't spoor, en nu is het: loope wie kan en zoo hard als hij kan!"

De doctor staarde mij door zijn groenen bril een tijdlang bewegingloos aan en zeide eindelijk: „loopen?" — loopen? — ach ik kan immers niet loopen, vriend!" en toen deed hij eene poging, om op te springen, maar ik hield hem op den grond en fluisterde: „kruip de vlakte af en volg mij!"

Gezegd, gedaan en zijne „dikheid" baspelde achter mij aan, gedurig roepende: „ach, zij halen ons in, die ellendelingen, die zwartkoppen. Zij zijn reeds achter aan mijne laarzen, ik ruik die nieren-eters al! enz. enz."

Vijftig schreden verder sprong ik eensklaps op en riep: „loop nu wat gij kunt — gij een weinig regts, ik een beetje links, dan redt in allen gevalle ligt nog een van ons zijn dierbaar leven!"

„Nooit!" antwoordde de doctor, „ik volg u precies en o, verlaat gij mij ook niet. Laat ons te zamen worden geslagt en opgegeten."

Zoo liepen wij, de doctor als een vette gans, den heuvel af naar eene plek, met struiken en enkele zware boomen bezet, en daar gekomen, hielden wij stil.

„Neen," riep de doctor, „laat ons niet blijven staan, maar altijd loopen, altijd loopen, om uit dit kannibalenoord te geraken en weer in ons eigen huis te zitten bij biefstuk en grog."

„Dat zou," antwoordde ik, „glad verkeerd zijn. De wilden, die ons spoor gewisselijk vinden, loopen als windhonden en wij waren verloren. Ons verstoppelen, helden die wij zijn, dat is de eenige manier om nog een weinig op dit tranendal te blijven."

De doctor kromp in een en zette een gezigt, alsof hij reeds eene spies tusschen zijne ribben voelde.

„Welnu," fluisterde ik hem in 't oor, „wilt gij loopen, doe het, maar ik blijf!"

„Ach neen," was 't antwoord, „ik blijf bij U in leven en in sterven!"

„Kunt gij klimmen?"

„Klimmen?" kermde hij, „gij weet immers, dat ik niets anders kan, dan van een heuvel naar beneden rollen!"

„Dan verstoppeltje gespeeld, doctor!" hernam ik. „Gij in dit digte boschje, in welks midden een reusachtigen boom staat!" en ik leidde den heldhaftigen doctor als een lam naar de plaats der redding — zoo wij hoopten.

't Kostte nog al moeite, het dikke perceel door de takken te dringen en zijn buik en zijn neus leden daarbij veel last, maar onze moeite werd goed beloond. 't Was alsof de natuur het geweten had, dat hier eenmaal een benaauwde dikke doctor eene schuilplaats zou zoeken, althans er was een plekje waar hij juist kon staan, zonder gezien te worden.

„Blijf daar staan, als Loth's vrouw!" zeide ik en hij stond als een lantaarnpaal, die secuurder stil stond, meende hij, als de dame waarvan ik sprak.

Spotvogel als hij was, zoo hij maar een veertje kon wegblazen!

„Houd uw geweer gereed!" vervolgde ik, „gluip altijd door de bladeren en nadert een wilde, die u ontdekte, geef hem een kogel. Maar — laat u niet door te veel drift verleiden, om te vroeg te schieten."

„Ach ja, ja, ja!" stamelde hij, „ik zal er dwars doorheen schieten, als de schurk mij maar niet precies in 't oog krijgt."

Ik begaf mij daarop eenige passen links en klauterde in den boom. De doctor mij daar ziende, riep: „laat mij, bid ik u, toch niet alleen!"

„Blijf waar gij zijt!" antwoordde ik, „want ik kan u op dien afstand veel meer dienst doen, dan vlak onder mijne voeten."

„Mijne nieren springen op in mijn lijf!" zuchtte hij, maar gehoorzaamde.

Naauwelijks zat ik in den boom, of ik zag reeds een wilde op den top des heuvels, die overal rondsnuffelde, wenkte en een oogenblik later was de heuvel bedekt door de gansche bende. 't Eerste wat zij deden, was het restant van ons wildbraad te verslinden, en het tweede, den vuurhoop om te wroeten. Daar hij nog gloeijend was, begrepen de leelijkerts, dat wij ons in de nabijheid zouden bevinden. Daarop vormden zij een kring en bediscussieerden, hoe ons op de spoedigste en zekerste wijze magtig te worden. Ons spoor te vinden, was niet gemakkelijk, want wij waren op de knieën weggekropen, maar den kring langzamerhand vergrootende, naderde een hunner al spoedig de plek, waar wij weder op de beenen waren geraakt.

Met verfoeijelijke gebaren verried hij zijne vreugde over die ontdekking, gilde daarop, dat een Christenmensch het hart in 't lijf omdraaide en in een oogwenk stond de bende de vier eerste voetstappen te begluren, die haar tot ons zou leiden.

Langzaam, voorzigtig marcheerden zij voorwaarts en niemand liet een kik hooren, maar allen hielden de speer gereed, om dien ons dwars door onze respectieve ligchamen heen te boren.

De doctor was weer tot bezinning en bedaardheid gekomen en stak zijn hoofd even door de opening der struiken, maar onbegrijpelijk snel trok hij dat terug toen hij de nieren-pomade-liefhebbers zoo digt in zijne nabijheid zag. De buks viel hem van schrik uit de hand en geen vinger kon hij eerst verroeren.

Eerst echter had hij de pelsmuts over de ooren getrokken. 't Was alsof hij meende: „zie ik u niet, dan kunt gij mij ook niet aanschouwen!"

Eindelijk kreeg hij weer zooveel benul, dat hij snuiven kon en in vijf minuten had hij een halve karrevracht naar zijn karbonkelneus getransporteerd.

Op twee pas van hem stond een wilde!

(*Wordt vervolgd.*)

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.